

подземие, дѣто било скрито богатството му, но като го видѣлъ, веднага се спрѣлъ и се замислил: „Дадамъ ли, или да не давамъ“. Наи-послѣ-си казалъ: „Хайде, нѣма какво да давамъ“. Слѣдъ като рѣшилъ това, желѣзната врата на неговото подземие се затворила, и той останалъ тамъ цѣли 20 дни, прѣзъ което врѣме отъ гладъ умрѣлъ. Въ послѣдния си часъ написалъ на една бѣлѣжка: „Бихъ далъ половината отъ богатството си на този, който би могълъ въ този часъ да ми донесе едно парченце хлѣбецъ“. И вие сега, като този богаташъ, седите прѣдъ свѣта каса и казвате: да дамъ ли, или да не дамъ? Слѣдъ като сте слушали една прѣкрасна проповѣдъ, или една бесѣда, Духътъ, или нѣкой ангелъ дойде при васъ и ви казва: „Раздайте половината отъ богатството си на другитѣ, защото съ този товаръ вашата кола не може да се изкачи на върха. „Вие отивате въ вашето подземие, дѣто сж богатстваа ви и казвате: да дамъ ли, или да не дамъ? Но веднага въ ума ви изпъкватъ же ага, дѣцата, роднинитѣ ви и казвате: не му е сега врѣмето. Въ този моментъ вратата на вашето подземие се затваря и всичко съ васъ е свършено. Тѣй става не само съ грѣшницигѣ, но и съ всички праведни. На едно мѣсто въ Писанието се казва: „Онзи, който стои и гледа, да гледа да не падне“.

И тѣй, Словото, което влиза въ васъ, азъ наричамъ „въплотяване въ възходяща степенъ“. „И Словото стана плътъ“. Азъ не разбирамъ това нѣщо само въ физическия свѣтъ. Като разглеждамъ така въпроса, азъ не виждамъ никакво растение въ дѣцата. Въ този смисълъ, даже и у въз-